

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Institvtionvm// Ad Vniversvm// Ivs Pontificivm, Sive//
Canonicvm, Libri Qvatvor**

Lancellotti, Giovanni Paolo

Basileae, 1566

xv. De Officio Conseruatorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61756)

subiectos, quorū causa sibi man data sit, poterit vel interdīcti, vel suspensionis, aliāve censura cōpellere^a. Eiusq; potestas potest etiam contra extraneos officium eius impedire enitentes exerceri^b: quod & ipsius delegato permissum est^c. Hinc cōsequens est, vt possit delegatus (vbi nulla à iure pœna statuta est) arbitrio suo pro delicti & causæ qualitate pœnam statuere in eos, qui in causis delegatis iudicio suo parere contempserint^d.

^a d. ca. sane quia.

^b c. p.

^c c. ex literis.

^d c. de causis, in fi.

Potest delegatus mandatum suum, quo totā causam alij delegauerat, arbitrio suo revocare, dū res adhuc integra sit, id est, si ille Iurisdictione vsus hactenus non sit^e. Sed & si hūc subdelegatum mori contingat, causa ad subdelegantē revertetur^f.

^e c. quamuis, in 6.

^f d. c. quamuis

Si delegatus, quoties eum abesse contigerit, alicui vices suas commiserit, poterit subdelegatus eo rebus humanis exēpto, cū & tunc censeatur abesse, commissum sibi negotium liberè diffinire, modò illo viuente iurisdictione vti cœperit, quod non minùs licebit, si vices sub ea forma commiserit, donec duxerit revocandas^g. Et delegatorum à summo Pontifice potestas in sententię executione vsque ad annum vigebit^h. Possunt etiam, si eis videatur, id ominus sententię executioni mittendæ in ordinariū transferreⁱ.

^g c. si delegatus, in 6.

^h c. quæritur

ⁱ c. pastora-
lis. §. quia
verò sæpe.

A Cū verò Iudicis delegati sententia executionē fuerit sortita, eius finietur Iurisdictione^k.

^k c. in literis

Sed & alijs modis iurisdictione delegata finitur, veluti si lapsa sit dies, ad quam causa ex mandati forma terminari debuerat, nisi à partibus prorogata sit^l.

^l c. de causis, in prin.

Alijs quoq; modis finitur, qui ex voluminibus Decretalium Epistolarum peti possunt.

Hoc neminem præterire volumus, nemini facile fidem esse adhibendam, & si asserat se delegatum esse, nisi hoc ipse probet: quapropter si quis tanquā à sede Apostolica delegatus mihi iniungat, vt palām fieri curē, aliquem esse excommunicatū, B potero ego hoc mādatum effugere, nisi ille de mandato Apostolico fidem faciat^m.

^m c. eum in iure peritus,

DE OFFICIO CONSERuatorum,

TITVLVS XV.

Vxta Delegatorum tractatū non erit ab re etiam de conferuatoribus aliqua dicere, quibus à summo Pontifice mandatur, vt aliquos à manifestis iniurijs defendant. Et hi quidem ad ea, quæ iudicij indaginē desiderāt, suam potestatem nō extenduntⁿ.

ⁿ c. p. de offi. deleg. in 6.

Conseruator verò dari nō potest, nisi qui dignitatem, aut personatum habeat in Ecclesia Cathedrali, vel collegiata: putā, Episcopus

piscopus, Abbas, Archipresbyter, & similes. Sed nec defuerunt, qui etiam officialem Episcopi Principalem posse conferuatorem fieri crediderint, quavis declarationem summi Pontificis, ut res certior fiat, exoptarent. Nec sufficit Ecclesie Cathedralis quem simplicem Canonicum esse, ut conferuator fieri possit, quamvis Ecclesie Cathedralis Canonicus ad causas delegari possit. Nec potest quis conferuator sui conferuatoris fieri, vel eius, cuius ipse Iurisdictioni ordinariae subditus est, nisi forte Regis, aut Reginae, etiam mandatum ad causas (de quo titulo praecedenti tractauimus) etiam subdito eius, de cuius causa agitur, fieri possit.

Nec permittitur conferuatori extra ciuitatem, aut Dioecesim, in qua fuerit deputatus, contra aliquem procedere, aut aliquem extra locum itinere vnius diei remotiorem protrahere: quod tamen delegato partium consensum habenti non denegatur.

Prohibetur etiam Conferuator alij vices suas committere, (exceptis citationibus, & sententiarum denunciationibus) nisi hoc ei specialiter sit concessum: quo tamen casu nec alibi hoc poterit facere, quam in ciuitatibus suae dioecesis, in quibus hoc Conferuatoris fungatur officio: nec nisi personis, quas

supra Conferuatoris munere fun-
gi posse diximus.

Verum si conferuatores alij, quam manifestis iniurijs se immiscere non dubitarint, & ad ea, quae iudicij indagine requirunt, manum extendere, eo ipso per annum ab officio sunt suspensi: pars vero, quae hoc fieri procurauerit, sententiam excommunicationis incurrit, a qua absolui non potest, nisi ei, quem sic fatigauit indebitè, prius de expensis integrè satisfecerit.

Officium autem quorumcumque conferuatorum ipso iure, quo ad non coepta negotia, per obitum concedentis expirat.

B DE OFFICIO ARCHIDIAconi,

TITVLVS XVI.

Archidiaconus à iure vicarius Episcopi est constitutus, clericique vniuersi curam habet, tam in vrbe, quam in parochijs: praest Archipresbytero, Primicerio, Custodi, Sacristae: imperat Subdiaconis, & Leuitis: parochiarum sollicitudo, & ordinatio ad ipsum pertinet, iurgia singulorum cognoscit, omniumque primus & extremus est post Episcopum: & Episcopi oculus appellatur, quod vice Episcopi omnia per Dioecesim scrutans, corrigatque correctione egere noscuntur, nisi negotia valde ardua.

b Habentur
haec omnia
ex c. p. &
c. si de offi.
deleg. in 6.

*glos. cle. 2.
uer. delega-
tus. de rescr.
ubi Doct.*